

passende være, at ministeren allerede nu fremsatte et lovforslag, som kunne komme til behandling i udvalget samtidig med, at vi behandlede nærværende lovforslag. Så ville der bliver udvist god vilje fra hele Folketingets side.

Det er urimeligt, sådan som forholdene er i øjeblikket, så vi må sige fra Dansk Folkepartis side, at vi støtter forslaget her. Men vi er selvfølgelig klar til at droppe det, hvis der kommer et udspil fra ministeren, som er endnu mere fyldestgørende end det foreliggende lovforslag.

Arne Melchior (CD):

At CD er enig i intentionerne bag det foreliggende forslag burde være almindeligt kendt, også for forslagsstillerne.

Jeg skal erindre om, at CD tilbage i 1997, altså mens hr. Bjørn Westh endnu var trafikminister, fremsatte et forslag til folketingsbeslutning om netop dette tema. Behandlingen af den sag endte med, at Trafikudvalget i enighed afgav en beretning over CD's forslag, efter at der var indgået en række tilsagn fra trafikministeren, som i mellemtiden var kommet til at hedde Sonja Mikkelsen. Denne trafikminister fremsatte så det lovede forslag den 9. december 1998, og det blev vedtaget i 1999.

Det er altså sager, som også andre end hr. Behnke og hans parti har haft øje for. Det er sager, hvor der er sket gode fremskridt, men det kan stadig blive bedre, og jeg hilser med tilfredshed, at Frihed 2000 har rørt ved sagen på ny. Jeg hilser med endnu større glæde og tilfredshed, at den nye minister har givet tilsagn om, at han vil gå i gang med at forberede et nyt forslag til den kommende samling, og jeg kan råde både ministeren og hans embedsmænd til at slå tilbage og læse om behandlingen af det ting, jeg nævnte i indledningen af min lille tale. Derfor ser vi også med stor tryghed frem til at kunne behandle et nyt forslag i samlingen 2000-01.

Søren Kolstrup (EL):

Frihed 2000 peger med dette lovforslag på en rigtig problemstilling: Hvad der gælder for veje, skal selvfølgelig også gælde for jernbaner og omvendt, og det er oplagt, at staten skal kunne overtage en ejendom på områder, hvor samfundet har lagt beslag på ejendommens areal ved at føre skinner lige lukt gennem ejendommen eller i nærheden af ejendommen.

Vi noterer os, at ministeren har givet tilsagn om, at der vil ske noget på området, og vi står

med det vanskelige valg, om vi skal støtte forslaget her eller nære tillid til ministerens ord. Alt efter hvor meget ministeren kan sætte på tryk, kan det jo være, at det er overflødigt at støtte dette forslag.

Men vi noterer med tilfredshed, at Frihed 2000 har peget på en reel problemstilling, og at Frihed 2000 også finder det nødvendigt, at forholdet reguleres af fællesskabet. Det synes vi er interessant.

Kim Behnke (FRI):

I forbindelse med vedtagelsen af finansloven for år 2000 måtte regeringen bede Folketinget om at indføje en særlig anmærkning.

Anledningen hertil var, at der i forbindelse med projekteringen af jernbanestrækningen København-Ringsted var indtil flere eksempler på, at personer, der ejer ejendom langs den strækning, hvor man fra Banestyrelsen have trukket en tuschstreg på landkortet, var kommet i en fuldstændig uacceptabel situation: Det var umuligt at sælge ejendommene, for der var ikke nogen, der ville overtage dem med udsigt til at skulle have jernbaneskiner tværs gennem dagligstuen. Der var ingen kreditforeninger, som længere ville belåne ejendommene. Og med hensyn til, hvornår der var et politisk flertal i Folketinget, der kunne finde midler til at gennemføre banestrækningen, vidste man ikke, hvordan udsigterne var.

En sådan situation kan vi ikke bringe borgerne i. Vi kan ikke være bekendt, at blot fordi en offentlig myndighed som Banestyrelsen trækker en streg på et landkort, bringer man folk i økonomisk uføre. Derfor har vi med interesse fulgt den korrespondance, der var mellem de berørte borgere på strækningen og henholdsvis Banestyrelsen og ministeriet. Vi har set de forskellige bilag, der ligger i Folketingets Trafikudvalg, og kan se, at denne sag ikke bør løses ved tekstanmærkninger på finansloven, men ved, at der findes en generel hjemmel, så Banestyrelsen i de tilfælde, hvor det måtte være påkrævet, kan foretage opkøb af de pågældende ejendomme, også på et tidspunkt, hvor der ikke foreligger en anlægslov og dermed en traditionel bevilling til at foretage ekspropriation – ikke fordi Banestyrelsen skal have en generel hjemmel til blot at gå ud og opkøbe ejendomme alle mulige steder i landet, men fordi vi ikke kan være bekendt, at de enkelte borgere kommer i klemme.

Derfor har vi også foreslået, at de konkrete projekter skal forelægges for Finansudvalget af